

عنوان مقاله:

باروری ابرها، راهکاری نوین در جهت تعدیل آب و هوای مناطق خشک و نیمه خشک

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محبوبه علمی مجومرد - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی دانشگاه یزد

محمد زارع ارنانی - عضو هیئت علمی دانشکده منابع طبیعی، گروه مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه

سمانه پورمحمدی - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی آبخیزداری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

انسان از بدو پیدایش تا کنون در صدد برآمده تا شرایط نامساعد زیست محیطی اطراف خود را به نحو دلخواه تغییر داده و شرایط مساعدی را برای ادامه حیات و بقای خود فراهم آورد. لذا بیش از نیم قرن است که جلوه دیگری از دانش بشری و استیلای او بر یکی دیگر از پدیده های طبیعی ظاهر گشته و ایجاد باران مصنوعی و بارور نمودن ابرها در کشورهای مختلف جهان مورد آزمایش قرار گرفته و تجربه جدید توانمندی انسان برای تولید باران بعنوان یکی از راه های استحصال آب در بسیاری از کشورها خاصه کشورهایی که بحران آب را پیش روی خود دارند مطرح است. کشور ایران نیز با اقلیم خشک و نیمه خشک، کاهش 23 درصدی بارش های جوی طی 40 سال گذشته، کاهش میزان بارش در سالهای اخیر است. از این رو تحقیقات و مطالعات پیرامون باروری ابرها به طور جدی مدنظر قرار گرفته و با استفاده از تجربیات موجود جهانی و به کار گیری دانش و تجربیات متخصصین داخلی، نسبت به غنی تر نمودن دانش فنی باروری ابرها و عملیاتی نمودن آن در سطح کشور اقدام شده است هم اکنون در کشور ما پس از پایان دوره های اجرایی طرح باروری ابرها با حضور متخصصین روسی و آموزش کارشناسان مرکز ملی باروری ابرها در استان یزد، باروری ابرها در راستای تأمین بخشی از آب شرب و قسمتی از آب مورد نیاز محصولات کشاورزی و کاهش حجم سفره های آب زیر زمینی در استان های مختلف انجام می شود. هدف از تحقیق حاضر بررسی علم بارور سازی ابر در ایران و جهان می باشد.

کلمات کلیدی:

بارور سازی ابر، استحصال آب، افزایش بارش، مناطق خشک و بیابانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160472>

